

Út a pusztába

Advent 2. vasárnapján Keresztelő János személyével találkozunk, aki az Úr útját készítette elő egykoron. Most számunkra is ő mutat utat és az ő segítségével emlékezünk a kétezer évvel ezelőtt történetekre. Emlékezésünk során újra átéljük Isten várását, amely évszázadokon keresztül jellemezte a válsztott népet.

A mai vasárnapon lélekben elhagyjuk zajos városainkat és kimegyünk Keresztelő Jánoshoz a pusztába, ahogyan annak idején kivonult hozzá Jeruzsálem, Júdea és a Jordán vidékének népe (vö.: Mt 3,4). Kimegyünk hozzá, hogy hallgassuk a pusztába kiáltónak szavát. Felkeressük Jánost a pusztában, mert bűnbánatot szeretnénk tartani és mert **Istenhez vezető utat keresünk**. Kimegyünk Jánoshoz, mert szeretnénk napjainkban átélni azt, ahogyan az ő korában az emberek a Megváltó jövetelét várták.

Adventben azért fontos Isten várásának újra átélése és az Isten utáni vágya-

kozás felkeltése szívünkben, mert csak így élhetjük át újra Jézus születését, és csak így töltheti el szívünket a vágyakozás beteljesedésének öröme. Adventben utat szeretnénk készíteni magunk számára, amelyen **Isten közelébe** érhetünk, és másoknak is, hogy átélhessék a Megváltó születésének örömét és megláthassák Isten üdvösségét.

Egykor az emberek a puszta csendjében nem hallottak mást, mint Keresztelő János szavát. Ez a szó az Isten törvényeinek útjára való visszatérésre szólította fel őket. Arra, hogy megtisz-

tulva készüljenek a Megváltó érkezésére, amely már egészen közel van. A pusztaság csendjében megéreztek bűneik súlyát. A puszta csendjében megértették a bűnös étellel való szakítás fontosságát. A pusztaság csendje megmutatta számukra a bűntől való szabadulás útját.

Egyházunk azt tanítja, hogy most, az adventi időszakban érkezett el a kegyelmi idő mindannyiunk számára. Ezért kéri mindenkitől, hogy bűnbánattal készüljön a karácsony ünnepére. Engedjük, hogy Isten megváltoztassa életünket!

Adventi csend

Városaink, falvaink zajából jó volna nekünk is kivonulnunk egy csendes helyre, egy lelki pusztába, ahol meghallhatjuk Isten küldöttének szavát.

Jó volna megtalálnunk a csendet. Az adventi vásárok forgatagában aligha találunk rá. A hangos reklámok özönében aligha találunk rá a csendre. A bevásárlóközpontok csalogató zenéjében aligha találjuk meg a csendet. Pedig jó volna legalább egy kis időre csendet teremteni magunk körül és magunkban, mert **szükségünk van erre a csendre**. Az Isten váró csendre. Az Istent kereső csendre. A bűneimre rádöbbentő csendre. A bűnbánatot ébresztő csendre. A szívünk mélyén megszólaló Isten csendjére. Isten szabadító, megtisztító, megváltó csendjére.

A hit fénye

Uram, Jézus Krisztus! Te vagy az igazi fény. Te vagy az igazi világosság. Te vagy a világ világossága. Te vagy életem világossága. Te vagy az egyetlen, aki elhozhatod életembe a hit fényét, a remény világosságát és a szeretet ragyogását.

Eljött az idő, itt a kedvező alkalom, most kell elindulnom a bűnbánat útján, a hit útján, a hozzád vezető úton. Uram! A karácsonyi ünnep öröme a veled való találkozásból születhet meg. Add, hogy megérkezzek hozzád és felismerjem, benned, a betlehemi Gyermekben az Istent, aki végtelenül szeretsz engem és minden embert.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Advent 2.
vasárnapja
Bár 5,1-9
Fil 1,4-6.8-11
Lk 3,1-6

Hétfő
Iz 35,1-10
Lk 5,17-26

Kedd
Iz 40,1-11
Mt 18,12-14

Szerda
Iz 40,25-31
Lk 11,28-30

Csütörtök
Iz 41,13-20
Mt 11,11-15

Péntek
Iz 48,17-19
Mt 11,16-19

Szombat
Sir 48,1-4. 9-11
Mt 17,10-13

Advent 3.
vasárnapja
Szof 3,24-18a
Fil 4,4-7
Lk 3,10-18